

LETO XIV
5
julij
1988
glasilo SZDL
občine
logatec

Logaške NOVICE

V jeseni nova stanovanja

Gradnikova temeljna organizacija Gradnje letošnje leto kljub vsem ukrepom in težavam uspešno dosega načrtane cilje. V pogovoru z vodjem te organizacije, tovarišem Kastelicem, smo poskušali zvedeti kaj več o načrtih in ciljih te organizacije.

Tovariš Kastelic nam je povedal, da zaključujejo gradnjo predzadnjega stolpiča v soseski S-1. 34 stanovanj bo vseljivih 15. novembra in po zagotovitvi zamud ne bo. Gradnja soseske bo Gradnikova temeljna organizacija zaključila prihodnje leto. Potrebno je zgraditi še en stanovanjski objekt, urediti cestno mrežo, zelenice, pešpoti. Skratka končno podoba bo soseska dobila prihodnje leto. Tovariš Kastelic nam je povedal, da je bilo pri gradnji prvih objektov narejenih precej napak. Te bi radi zdaj, ob gradnji novih stanovanj odpravili. Zato se trudijo, da bi bila stanovanjska kvalitetnejše zgrajena. Uporabljajo boljše toplotne in zvočne izolacije in skrbno pazijo tudi na videz opravljenega dela.

V soseski so začeli graditi tudi zaklonišče za 300 oseb. Gradnjo financirajo in sredstev za gradnjo soseske, zaklonišče pa bo dvonamensko. Trenutno še zbirajo prijave za odkup garaž, ki jih bodo gradili ob zaklonišču. Interes je precej velik, saj imajo že 40 rezervacij. Ob zaklonišču bo

možno zgraditi 54 do 57 garaž in dovozno cesto.

In kako naprej? Očitno je, da brez plana in usklajenih interesov ne bo šlo, kajti že zdaj se zapleta okrog otroškega varstva, preskrbe, prometne uredenosti.

Na Gradniku pravijo, da bo interese potrebno uskladiti, uskladiti pa bo potrebno tudi razmerje med družbeno in individualno gradnjo. Podatki Gradnikove trgovine z gradbenim materialom namreč kažejo, da se je prodaja materialov povečala za 500 % in to predvsem n+ račun individualnih kupcev. V temeljni organizaciji menijo, da bi gradnja dvajsetih stanovanj letno lahko zadostila interese Gradnika, kot tudi povpraševanje po novih stanovanjskih enotah.

Ena od velikih obveznosti je tudi gradnja kulturnega doma v Rovtah. Dela potekajo po načrtu in brez zamud. V Hotedršici delavci Gradnika obnavljajo odrski del kulturnega doma, v Valkartonu pa opravljajo razna manjša zunanja dela.

Tako torej v Gradniku. Govorili smo tudi o težavah. Kje jih pa ni? Ob tem sem pomislila, da nekatere botrujejo tudi tistim rezultatom, ki jih venomer postavljamo pod drobnogled, jih kritiziramo in nad njimi jadicujemo.

bn

Bo varčevanje res pravo zdravilo?

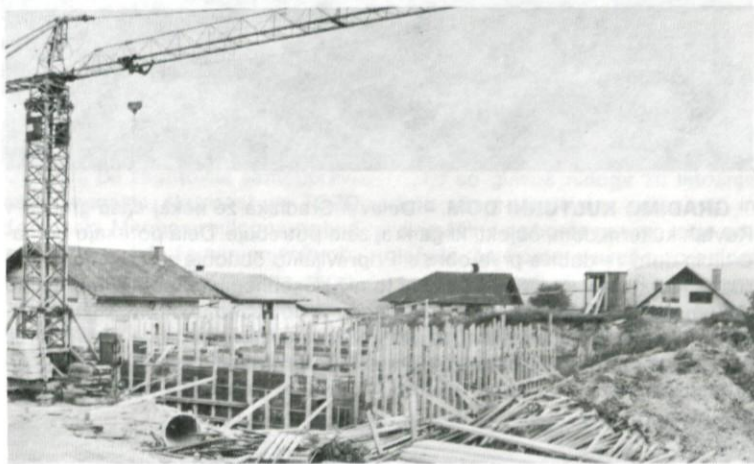
Z izredno sejo skupščine in sprejetjem trinajstih varčevalnih ukrepov so delegati občinske zdravstvene skupnosti zadnje dni junija napisali nove recepte za ozdravitev našega zdravstva.

Ali bodo ti ukrepi tudi prvo zdravilo za bolezen, ki ji pravimo izguba? Delegati so izražali skeptičnost predvsem zaradi programa republiških ukrepov, saj ne zagotavljajo, da bodo razmere po sprejemu drugačne, je dejal eden od delegatov. Občinski varčevalni ukrepi niso nič novega, če odmislimo, da bo njihovo izvajanje zdaj še pod večjim nadzorom.

Občina Logatec je zelo majhna različna skupnost in (vsaj nekateri) podatki kažejo, da smo se uporabniki in izvajalci že sedaj obnašali zelo

varčevalno. Po podatkih o porabi sredstev na občana smo na zadnjem mestu v regiji. To sicer lahko pomeni, da smo v povprečju bolj zdravi, ali pa da so naši bolniki deležni manjših in slabših storitev. Toda pustimo tokrat razmišljanja ob strani in pogledimo dejstva.

Po sprejetih ukrepih bodo morali izvajalci še bolj zmanjšati materialne stroške, dosledno bo potrebno spoštovati sporazum o zdravstvenem varstvu, posebej določila o standardnih in nadstandardnih storitvah. Potrebno bo zmanjšati bol-

GRADNIK v soseski S-1 gradi zaklonišče za 300 oseb (Foto: M. Tršar)

nišnično zdravljenje in obiske v specialističnih ambulantah, kjer naj bi v letošnjem letu ohranili raven leta 1987. Varčevali bomo tudi pri izdajanju receptov. Teh bo v letošnjem letu 2000 manj kot leta 1987. Že znan je tudi ukrep, povezan z zdravljenjem alkoholizma. To bo, razen redkih izjem, izključno ambulantno. Problem, ki predstavlja zelo veliko breme kaže podatek, da v prvih treh mesecih letošnjega leta ni delalo 280 delavcev. Tako smo izgubili 25.000 delovnih dni. Odsotnost z dela je najvišja v ljubljanski regiji. Kot je dejal dr. Skvarča, tega problema nikakor ne bodo mogli rešiti izvajalci sami, ampak bo potrebno tudi dobro sodelovanje delovnih organizacij, saj nam taka odsotnost jemlje velikanska sredstva. Bolj kot občinski, nas bodo prizadeli republiški ukrepi. Poglejmo samo cene: za prvi pregled pri zdravniku bomo namreč odšteli 4000 din, obisk pri specialistu nas bo stal 8000 din, hišni obisk zdravnika 10.000 din. Za prevoz z reševalnim vozilom bo upo-

rabnik prispeval 80 % cene, potnih stroškov za razdaljo do 100 km ne bo. Za zobozdravstvene storitve bomo prispevali 40 % cene, za protetične pa 60 %. Še vedno ostaja sicer zelo širok krog uporabnikov, ki bodo plačila oproščeni. Naši delegati so menili, da republiški program ukrepov, razen višjih cen, ne daje upanja, da bodo razmere res drugačne. Izračuni sicer kažejo, da bi s temi ukrepi pokrili 9000 milijard primanjkljaja. Toda, tako kot je dejal delegat KLI-ja, nimamo zaupanja, da bodo tudi na UKC izvajalci spoštovali ukrepe, ki se jim naši že dolgo podrejajo. Program, ki ne daje občutka, da bomo k izboljšanju stanja prispevali vsi in enakopravno, pa ni dober.

Ukrepi kljub glasovanju naših delegatov veljajo od 1. julija, kajti sprejela jih je republiška zdravstvena skupnost. Kljub temu dvomi ostajajo. Toda koncu koncev tudi dvomi in prizadevanja bolnikom ne bodo pomagali do zdravja.

Jubilej gasilskega društva Dolenji Logatec

Gasilsko društvo Dolenji Logatec bo 17. julija s slavnostno akademijo in gasilsko parado proslavilo veliko obletnico. Malo je društev, ki se lahko pohvalijo s tako visokim jubilejem. V kroniki društva, ki bo ob tej priložnosti izšla v posebni publikaciji, najdemo veliko zanimivosti iz dela in prizadevanj gasilskega društva. Za vsemi temi dogodki so ljudje. Brez njihove požrtvovalnosti, volje in prostovoljnega dela velikokrat ne bi zmogli. Na akademiji bodo najzaslužnejšim podelili odlikovanja in nagrade. Čestitkam ob jubileju se pridružuje tudi uredništvo našega časopisa.

Krajevna skupnost Rovte

GRADIMO KULTURNI DOM. – Delavci Gradnika že nekaj časa gradijo v Rovtah kulturni dom, objekt, ki ga kraj zelo potrebuje. Dela potekajo po načrtih in dom že dobiva prve obrise. Pripravljalno obdobje za gradnjo je bilo res dolgo, toda v sedanjem času ni to nič posebnega, če pomislimo koliko dokumentov, odločb, dovoljenj in drugega je potrebno pridobiti. Manj birokratsko so ravnali sami krajan, saj so v tem času z organizirano akcijo zbrali skoraj ves material za ostrešje doma. Tudi na ta način bodo pomagali pri gradnji, saj sredstev, zbranih s samoprispevkom za pokritje celotne investicije ne bo dovolj.

PO ASFALTU V LOŽANSKO DOLINO. – Takole so potekala zaključna dela pri izgradnji avtobusnega postajališča v Ložanski dolini. Brez načrtov, po zamisli hčerke, je Janez Treven izdelal tole lično postajališče, na oknu katerega rastejo rože, krasi pa jo lipov list in je v ponos vsem prebivalcem. Še bolj pa so krajan ponosni na asfaltno prevleko na cesti. Asfaltiranje ceste je financirala komunalno cestna skupnost občine. S prostovoljnim delom so pri urejanju ceste v ta idilični del naše občine pomagali tudi krajan Petkovca.

Krajevna skupnost TABOR

NAČRTI SAMOPRISPEVKA. – Od uvedbe samoprispevka v krajevni skupnosti Tabor tečejo priprave za izvedbo načrtovanih objektov. Zaradi boljšega dela, predvsem na strokovnem področju, smo sklenili pogodbo z Zavodom za načrtovanje Vrhnika, ki pripravlja skice in načrte za posamezne objekte in pridobiva soglasja. V letu 1987 smo iz sredstev samoprispevka sofinancirali odkup zemljišča in stavbe v Žibršah za potrebe gasilske enote in sofinancirali ureditev ceste v Žibršah.

Ob koncu lanskega in v začetku letošnjega leta pa smo financirali izdelavo projekta za parkirišče ob pokopališču, avtobusne postaje v Gorenjem Logatcu in pešpoti na Kalce. Tik pred začetkom je gradnja parkirišča ob pokopališču. Potrebno je pridobiti še soglasje in priglasiti dela, da bomo z gradnjo lahko začeli.

V času priprav je odbor za spremljanje samoprispevka imel več sej, na katerih smo se dogovorili o poteku del, oblikovali pa smo tudi pripombe na predloge, ki jih je pripravil Zavod.

Poleg tega smo pregledali tudi plačevanje samoprispevka za delavce, ki so zaposleni izven naše občine.

Julija načrtujemo sestanek z upravljavcem magistralne ceste M 10, da bi se dogovorili o gradnji pešpoti in avtobusne postaje v Gorenjem Logatcu ter o razširitvi mostu pri Sajovcu.

D. M.

Krajevna skupnost Naklo

MOZAIK (NE)UREJENOSTI NAŠEGA KRAJA. – Edini logaški park bi nam moral biti v ponos. Toda pogled nanj je vse prej kot lep. Zaraščene poti, plastične vrečke, polni smetnjaki. Da v takem parku ni lepo kažejo tudi koprive, ki so zrasle skozi letve na klopi.

Okolica spomenika osmim padlim talcem je vse prej kot urejena. Če že ne zaradi spomina na padle žrtve, bi se morali na ploščad kdaj pa kdaj podati z orodjem za zatiranje plevela.

Čeprav je bila fotografija posneta maja letos, danes tale oglasna deska ne kaže druge podobe. Samo plakati so drugi. Kljub večletnim prizadevanjem in pobudam za ureditev plakatnih mest-stolpičev, so plakati še vedno na plotovih, zidovih, zastekljenih površinah. Kaj res ni nikogar, ki bi pomagal k boljši urejenosti našega kraja?

Problemi in rešitve

Skupščina krajevne skupnosti Naklo je konec maja sprejela program dela letošnje leto.

Krajane Naklega verjetno zanima jo konkretne stvari, zato o nalogah na področju samoupravne organiziranosti, delovanja delegatskega sistema, informiranja, prirejanja prireditvev, ne bomo pisali. To so namreč dovolj splošne stvari, ki bi jih morali urejati sproti, vsakodnevno.

Kakšen pa je program konkretnih aktivnosti?

Teško ga je bilo oblikovati, predvsem zato, ker je nakopičenih veliko

odprtih problemov. Ker samopriskpek ni bil izglasovan, so se problemi še povečali, saj zaradi pomanjkanja finančnih sredstev z večjimi aktivnostmi ni bilo mogoče začeti.

Tako je ostalo odprto vprašanje nadaljnje obnove Narodnega doma. Propadajoči odrski del predstavlja že dalj časa nevarnost za nastopajoče. Nič kaj boljše ni tudi z električno instalacijo. In končno, že bežen pogled na dom kaže, da zanj nismo skrbeli.

Med predlogom za začasno ureditev odra in instalacij in nadaljevanjem obnove po že sprejetih načrtih, se je skupščina odločila za drugi predlog, kajti z začasnimi rešitvami bi samo podaljševali počasno propadanje celotne zgradbe. Načrti za drugo fazo obnove so pripravljene in letos naj bi podpisali samoupravni sporazum o združevanju sredstev. Pri financiranju naj bi poleg združenega dela sodelovali še kulturna skupnost občine, samoupravna stanovajska skupnost in krajevna skupnost. Po predlaganem programu in seveda, če bomo s samoupravnim sporazumom zbrali sredstva, bodo obnovitvena dela potekala v letu 1989 in 1990.

Druga pomembna naloga, ki bo zaključena v letošnjem letu je realizacija 1. dela razširitve pokopališča. Sredstva bo zagotovila samoupravna komunalna skupnost in TOZD Komunala. Mnogo predlogov, pobud in razprav je bilo že namenjenih obnovi starega vrtca. Krajevna skupnost je imenovala posebno strokovno komisijo, ki je pripravila predlog za sanacijo objekta. Narejen je po-

snetek obstoječega stanja in pripravljene so idejni načrti za rešitev celotnega kompleksa prostora ob starem vrtcu.

Po programu naj bi letos sanirali tudi opuščen kamnolom na Sekirici. S tem bi sanirali sedanje smetišče, prostor pa bi uporabili za sejem rabljenih avtomobilov, pozimi pa kot parkirišče za obiskovalce smučišča na Sekirici. Za to bo krajevna skupnost namenila 1,5 milijona dinarjev.

Še vedno problematično je tudi asfaltiranje ulic v kraju Logatec. Septembra letos se bodo začela dela pri asfaltiranju ulice Ograde. 800 m asfaltne prevleke bo financirala komunalna skupnost občine, dela pa bodo veljala 150 milijonov dinarjev. Del sredstev bodo prispevali tudi krajanji sami.

To so glavne naloge za letošnje leto. Svet krajevne skupnosti in skupščine se bosta gotovo lažje odločala, če boste s svojimi predlogi sodelovali tudi vi. Številko telefona poznate. Pokličite, vprašajte, zahtevajte odgovore, saj si vašega sodelovanja želijo.

DO KONFEKCIJA LOGATEC
Tržaška 3
61370 LOGATEC

Na podlagi sklepa DO razpisuje

javno dražbo

za prodajo osnovnega sredstva in sestavnih delov:

	kosov	izklicna cena
1. Rex combi special	1	428.930.- din
2. snežni odmetač	1	151.580.- din
3. pogon kosilnice rex	1	138.530.- din

Javna dražba bo 15. 7. 1988 ob 8. uri v DO Konfekcija Logatec. Kupci si bodo lahko predmete ogledali istega dne.

Ponudniki morajo pred začetkom javne dražbe plačati varščino, ki znaša 10 % od izklicne cene. Prodaja bo potekala po sistemu »videno-kupljeno«. Poznejših reklamacij ne bomo upoštevali.

Fizične osebe morajo na končno ceno osnovnega sredstva pod 2. točko plačati še prometni davek.

Pravne osebe morajo ob plačilu varščine predložiti pooblastilo, bariran ček in izjavo o oprostitvi plačila prometnega davka.

In samo poslušna dekla?

Nekako taka je ta naša SVOBODNA MENJAVA DELA. Koliko besed v zakonu o združenem delu iz leta 1976, koliko členov v zakonu o svobodni menjavi dela od nekaj let kasneje! Vse to za tako malo nič.

Tako zatohlih razmer, kot jih imamo dandanašnji na področju družbenih dejavnosti, nismo imeli v vsej povojni zgodovini. Prav v ničemer nas ne rešuje igra besed, ki je uzakonila samoupravne interesne skupnosti. Predvsem pa ne vemo, vsaj tisti ne, ki se nas imenuje za »nosilce najodgovornejših funkcij SIS«, ali pa vse manj vemo, kaj bi še počeli z samoupravnostjo, ko pa je postala poslušna dekla zbirkatene nemoči predpisovalcev sistemskih rešitev, namesto da bi postala osveščevalka učinkovitega gospodarstvenega, političnega, kulturnega in sploh demokratičnega odločanja.

In tako se izteka junij 1988 ali drugače: cela polovica tega leta. Programi so samoupravno sprejeti, široko družbeno »verificirani«, vendar jih je treba samoupravno prilagajati vse večji in nepredvidljivi samoupravni revščini, seveda, gmotni in duhovni revščini, v katero nas pehajo poleg objektivnih tokov tudi nekatere ekonomske, politične in ideološke zablode.

Ne, to ni »pot, kjer sinovi si prosti voljo vero in postav«. Vera ostaja, postav pa je treba vendar spremeniti, če ne v temeljih, pa prav gotovo iz temeljev. Saj drugače ne gre. Pa če si še tako dopovedujemo, da je teorija taprava; praksa, ki so ljudje, pa ji niso enaki.

Spremeniti ljudi – morda bo potem vse lažje šlo!

P.s.

Že slišim ugovore; jih poznam, zelo dobro in že dolgo: kaj godeš, kaj godeš; saj to, nad čimer jadikuješ, presega vplivnost naših občinskih moči! – Soglašam. Zato pa imamo delegatski sistem. Prek delegatov naj gre glas o potrebi po novi postavi naprej in navzgor. Saj se vendar moramo pobrati gmotno in duhovno, da bomo vsaj začutili, kaj je to samoupravljanje v samoupravnih interesnih skupnostih, če jih bo še kaj ostalo, seveda.

maš

Kmečke žene na izletu

Aktiv kmečkih žena KZ Logatec je organiziral izlet v naše prelepo Prekmurje. Zgodnja jutranja ura nam ni delala velikih preglavic, saj smo vane zgodaj vstajati. Polne upanja in pričakovanj smo zapustile Logatec. Polne upanja in pričakovanj smo zapustile Logatec. Na Trojanah je prvi obvezen postanek. Privoščimo si kavo in krof, pa še kaj za dobro voljo. Ko se postavnemu »mladeniču« pri šestdesetih predstavimo za klub ločenk, jo revez urno pobriše v svoj avtobus, kjer je varen pred skupino »45 ločenk«.

Pot nadaljujemo po Savinjski dolini, z zadnjih sedežev se sliši pesem in smeh in razni »koristni nasveti«. Resnejše udeležence si mašijo ušesa v strahu pred pohujšanjem.

Smeh zamre ko zagledamo trgovino s keramiko. Zapodimo se med skodelice, krožnike, vrčke... V strahu, da ne zapravimo vsega, težko prigarane denarja, nas vodička z muko spravi na avtobus. Potrošniško mrzlico skuša nadomestiti z zgodovino celjskega gradu, ki pa ne pritegne naših ušes. Naša pospeševalka Mojca namreč strokovno razlaga, da oval v znamenju ribe lahko uporabimo le za serviranje rib, mi pa smo prepričane, da tudi pršut ne pade skozi. Med potjo si ogledamo še cerkev Sv. Trojice, poslušamo pripoved o nastanku jezer v okolici Lenarta in avtobus že drvi skozi Radgono. Ustavimo se v Radencih,

kjer nas čaka topla malica. S polnimi želodci se odpravimo na ogled zdravilišča. Kmalu ugotovimo, da se bomo morale znajti kar same, saj je očitno, da v zdravilišču tega nihče ne opravlja (nima točk za to). Nastala je tale pesmica:

*Logaški zvonovi prav milo pojo,
ko žene z Logatca v Prekmurje gredo.
Li Radence rad, ogledale vse,
pa čve ne vejo, kam se kaj gre.
In receptor osorno nam govori,
naj najdemo v Radencih se kar sami.
Pa vprašam točaj o, če ona kaj ve,
kje Radenska draga jim iz zemlje gre.
Gr. o mc pogleda, še grše pove,
da tristo m pod zemljo se gledat ne gre.
Sedaj šc razumem, zakaj draga je t'ko,
imajo skrito, preskrto, to kisló vodo.*

Toda nismo preveč razočarane, kajti pred zdraviliščem je sejem, kjer prodajajo grablje, košare in še kaj.

Nestrpno pa že pričakujemo ogled domačije pisatelja Miška Kranjca.

Ogledamo pa si lahko le zeleno zunanost hiše, saj so oskrbniki hiše pozabili sporočiti agenciji, da je hiša za obiskovalce zaklenjena.

Tudi drugo razočaranje nas ni prizadelo, saj smo komaj čakale, da v Filovcih nakupimo glinenih piskrov. Toda tam smo zvedele, da pride gospodar komaj čez eno uro. Čas izkoristimo za ogled cerkve v Odrencih, kjer žal spet ni ključev.

Končno kupimo nekaj lepih lončenih posod in se po prekopenih cestah odpeljemo v gostišče Čarda. Prijazen sprejem in čudovita postrežba nas spravi v dobro voljo. Ob 18. uri krenemo proti domu. Sama ravnina, lepe njive, zrahljana zemlja, toda težko že pričakujemo

naših logaških polj. Res je naše delo težje, toda doma je vseeno najlepše.

Kljub temu nas kdaj le peljite še kam, da bomo znale še bolj ceniti naše tople domove. Zahvaljujemo se organizatorjem za prijeten dan, lepo sonce in izgubljene ključke.

Anka Vavken

Zdravi otroški nasmehi

S šolskim letom se je izteklo tudi tekmovanje v negi zob, ki je sestavni del zobozdravstvene preventive in vzgoje. Mentor in idejni vodja, dr. Polonca Keršič nam je povedala, da akcija poteka že tretje leto in da z njo želijo pri otrocih razviti odnos do lastnega zdravlja. Preventivno delo omogoča tudi velik prihranek, osnovno šolo pa tako zapustijo zobozdravstveno prosvetljeni in vzgojeni učenci. Da je akcija koristna kaže že podatek, da se je od leta 1984, ko se je akcija začela, ustna higiena izboljšala za 9 %.

Poleg dr. Keršičeve delata še dve preventivni sestri, Sonja Pajnter in Pavla Vochl, v program vzgoje in preventive pa so vključeni otroci od sprejema v VVZ do vstopa v šolo in učenci od 1. do 5. razreda osnovne šole. Ob koncu šolskega leta so najbolj pridnim, tistim, ki imajo najbolj čiste in seveda tudi zdrave zobe

podelili lepe nagrade. Nagrade je dobilo 64 vrtičkarjev in 187 osnovnošolcev.

V tem šolskem letu je bil najboljši razred 1.A razred iz OŠ Edvarda Kardelja, ki je za zmago prejel tudi prenosno zastavico. Najboljše teoretično znanje so pokazali učenci 4. b razreda OŠ 8 talcev. Otroci pa so bili vključeni tudi v republiško tekmovanje, v katerem sta nagrado LEK dobila 5. a razred OŠ 8 talcev in 2.a OŠ Edvarda Kardelja. Nagrado Fructal za najboljše ocene iz ustne nege pa je dobil 1. a razred OŠ Edvarda Kardelja.

Otroci si bodo umivali zobe tudi med počitnicami. Tako so vsaj obljubili, ko jim je dr. Keršičeva delila nagrade. In lahko jim verjamemo. Eden od nagrajencev je namreč dejal, da vsak dan opozori tudi mamico in očka, da je treba zobe pred spanjem očistiti.

Majice z zajčkom, zobne ščetke in druge lepe nagrade je dr. Keršičeva razdelila med otroke, ki so bili pri čiščenju zob najbolj pridni.

Vabilo na kulturni dogodek

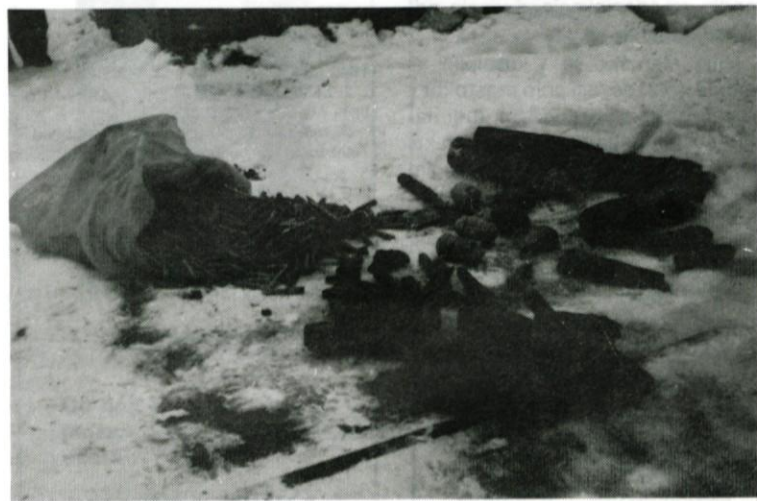
Slikarji bralcem

Matična knjižnica Logatec vabi ljubitelje likovne umetnosti na RAZSTAVO 21 originalov slovenskih likovnih ustvarjalcev. Razstava bo odprta julija in jo knjižnica organizira s posredovanjem Pionirske knjižnice iz Ljubljane.

Trenutno pa si v knjižnici lahko ogledate RAZSTAVO likovnih poskusov gojencev Vzgojnega zavoda.

Vabljeni torej v razstavni prostor logaške knjižnice, kjer si lahko ogledate dve zanimivi razstavi.

Nevarnost je še prisotna

Najdena neeksplozirana ubojna telesa

Neeksplozirana ubojna telesa niso predstavljala nevarnosti samo v vojni. Pogosto se dogaja, da ljudje najdejo take predmete pri zemeljskih in drugih delih. Še večjo nevarnost pa predstavlja orožje in razna ubojna telesa, ki jih imajo občani »spravljena« na podstrešjih (suh prostor pri dimniku) ali na mestih, kjer jih lahko najdejo otroci.

Če najdete neeksplozirano ubojno telo, ga ne prijemajte ali premikajte. »Kraj« označite z vidnim predmetom ali opozorilnim napisom, nato pa najdbo takšnega predmeta čimprej sporočite postaji milice, občinskemu upravnemu organu za ljudsko obrambo ali občinskemu štabu za civilno zaščito.

Vse »zbiralce« pa prosimo, da orožja ne prodajajo zbiralcem starega železa, ampak obvestijo občinski štab za civilno zaščito, da so ga pripravljene izročiti ali uničiti. Po vašem obvestilu bo neeksplozirano ubojno telo na primeren način odstanjeno

Vinko Vidmar: »Najmanjša napaka pri delu z neeksploziranimi ubojnimi telesi je lahko usodna!«

in uničeno, vam pa ne bo predstavljalo odvečne skrbi in strahu pred morebitno eksplozijo in poškodbami.

M. K.

med učenjem doma in v šoli, odločil za tečaj, predavanje, razstavo... Malo je takih, saj večina raje stopi v gostilno na pijačo, biljard...

Kaj je torej narobe z interesom mladine? Usmerjen je le na področja

zabave. Potrebno bi ga bilo preusmeriti, spremeniti. S pomočjo različnih društev, kulturnih organizacij in klubov bi bilo to možno. Toda vse je odvisno od vetra, ki bo takrat pihal, saj se mladi bolj ali manj obračajo kar za njim.

Kdaj bo mladinsko prostovoljno delo spet smiselno?

Švicarji poznajo prelep način kako mladim ljudem dopovedati da je življenje precej resna zadeva. Takole pravijo: »Švica je revna dežela in tudi ti boš reven Švicar, če se ne boš v življenju resno lotil svojega dela.« No, pri nas smo dolga leta vztrajali na povsem drugih »temeljnih načelih«. Tako se je npr. dogajalo, da so mladi iz razvitega in bogatega Logatca odhajali na prostovoljno delo v uboge in nerazvite kraje na Goričkem! Zadnje čase pa vse bolj presenečeno odkrivamo, da tudi v Logatcu marsikaj manjka, tako npr. kopica infrastrukturnih objektov, pa mladinski klubski prostori, športni objekti, razpada nam Narodni dom, pozornejšo oko pa bi odkrilo še marsikaj drugega. Ali je komu že kdaj prišlo na misel, da bi bili nemara mladi Logatčani veliko bolj motivirani za konkretno prostovoljno delo na projektih, ki bi vnesli kakšno bistveno spremembo v njihovo lastno družabno in družbeno življenje.

Se je že kdaj kdo zamislil, koliko lažje bi mladina prišla do skromnega klubskega prostora, če bi ga gradila z lastnimi rokami. Ali, koliko bi prihranili, če bi vsa pripravljala in manj zahtevna dela pri obnovi Narodnega doma opravili mladi ljudje s prostovoljnim delom? Toda zakaj le manj zahtevna dela? V občini imamo tudi mlade zidarje, električarje, gradbene inženirje, celo arhitekta.

Pa so mladi pripravljene za takšne staromodne akcije? Jih je sploh kdo vprašal? Poznam ljudi, ki se že dolga leta nestrno in zavistno obregajo ob podjetnost vodij logaške verske skupnosti. Pa ni zdaj že čas, da se te podjetnosti nalezajo tudi drugi voditelji ljudstva? Zdi se, da smo se kar nekako preveč navadili na avtomatizirane dotoke sredstev. Mogoče pa bi le veljalo privleči iz zaprašenih arhivov podatke o tem, kako se je gradilo Sokolski dom še v časih, ko je človek še izkoriščal človeka po človeku. Ob tej priliki naj omenim, da je lep del tiste »tolpe« ki maže stene po knjižnici pred kakšnim mesecem sodeloval v prostovoljnem pospravljanju odra, pod in zaodra. Nastopili so v naslednji postavi: Polde PETKOVŠEK, Vinko KRALJ, Tomo JERINA, Nenad NUNIČ, Hari NAGODE, DENIS MOLK, Mitja JURKOVIC, Primož PIVK, Iztok MENART, Aleš PIVK, Dario GLASOVEC, Tadej NAGODE, Majda URBAS, Vinko PODRŽAJ in Hermina, Rudi ČAMERNIK (vodja projekta) in Marjan GEOHELLI. Fantje so enoglasno sprejeli stališče, da so tudi v prihodnje pripravljene pomagati. In nimam razlogov, da bi jim ne verjel. Druga oblika prostovoljnega dela, ki jo brez pomislekov podpiram in se mi zdi smiselna, so mladinski raziskovalni tabori, kakršnega imamo letos tudi v Logatcu. Toda ob njem bodo več povedali organizatorji.

Marjan Geohelli

Kaj je z vami?

Počitnice so tu. Čas dopustov, počitka, vročih dni in toplih noči. In mladina?

Veliko jih je na morju, na počitnicah pri teti, stricu, doma in v tujini. Kar precej pa jih opravlja počitniško delo, saj človek, četudi mlad, težko preživlja razvedrilne urice brez denarja v žepu.

Kaj pa Logatec in okolica? Trenutno vlada mrtvilo. Družabne, kulturne in druge prireditve so se zaključile. Mesec mladosti je za nami, ljudje so na dopustih. Kaj je torej ostalo? Spomin na mesec maj in slabo obiskovane resne prireditve, kot npr. okroglo mizo o stanovanjski problematiki, ki se je neslavno kon-

čala z udeležbo petih, šestih prišlekov in številno publiko na športnih in zabavnih prireditvah. Kaj mladina pravzaprav želi, hoče? Je res zabava s plesom, popivanjem in praznim govorjenjem vse? Očitno, kajti le bližnje pivnice in plesišča imajo stalno navzoče goste. Mladino, seveda. Kaj pa predavanja, razstave, okrogle mize... Res, da je ponudba le teh v našem kraju skromna, toda vendarle... Premalo je ljudi, ki si želijo početi kaj resnega, premalo je tudi organizatorjev. Sicer pa, kdo bi se trudil, ko pa je vsaka, še tako skrbno zamišljena in dobro pripravljena zadeva obsojena na neuspeh. Le kateri dijak bi se sredi šolskega leta,

Korajža velja

Gasilsko društvo iz Gornjega Logatca se letos že v drugo pripravja na zanimivo kulturno prireditev – tekmovanje harmonikarjev. Povezava z zvezo kulturnih organizacij in kulturno skupnostjo ter z Nedeljcem daje lanski zamisli vse širši odmev. Na objavo tekmovanja v Nedeljčevi Osí se je prijavilo kar 54 harmonikarjev – frajtoneric, domala iz vse Slovenije.

Tekmovanje bo 14. avgusta na igrišču šole v Gornjem Logatcu. Strokovna komisija, ki jo sestavljajo: urednik Ose Bogomir Šefic, predstavnik ZKO Logatec Janez Gostiša, zborovodja Zdravko Novak, predsednik kulturne skupnosti Marcel Štefančič in eden od najveljavnejših med slovenskimi harmonikarji, bo ocenjevala zahtevnost izvajalnih skladb, ritmko, izvirnost skladbe in muzikalnost harmonikarja.

Vsak od tekmovalcev bo prejel listinsko priznanje in kaseto Logaškega okteta, prvih pet pa tudi denarne nagrade. Najboljši, ki ga bo izbrala publika, bo prejel posebno nagrado. Vsi nagrajenci bodo izvedli še dodatno predstavitev svojega muziciranja.

V dragoceno pomoč organizatorjem tekmovanja, ki jim načeljuje pobudnik tekmovanja in dolgoletni pomembni gasilski funkcionar in kulturnik Alojz Molk, je tudi narodnozabavni ansambel RŽ, ki bo skrbel za prijetno veselično razpoloženje.

Najboljša leta našega prijateljevanja

Moj najboljši prijatelj Marcel Štefancič ml. je napisal dobro knjigo. Zanj je bil do danes dvakrat nagrajen: prvič, knjiga je tudi izšla in drugič, dobil je Zlato ptico. Kako vem, da je knjiga res dobra? Preprosto! Mnogi mu jo zavidajo, nekateri celo do zelene zavisti. Že kar prvi stavek v knjigi spregovori o temeljnih rečeh našega življenja: »Kinodvorana ni le jamstvo, da najboljših let svojega življenja nismo preživeli tjavendan, temveč tudi praktični dokaz, da smo najboljša leta svojega življenja sploh preživeli.« Stavek je jasen in skrajno zavezujoč: življenja ne gre živeti tjavendan, še več, veliko več: zagotoviti moramo tudi praktične dokaze svojega življenja, če hočemo seveda računati z najboljšimi leti. Naš avtor je za praktične dokaze obilno poskrbel zato se vsa njegova leta za nazaj in za v naprej upravičeno štejejo kot najboljše. Če sem še malo natančnejši: Marcel Štefancič ml. nikoli ni čakal na »ugoden trenutek«, nikoli stokal »da čas še ni pravi«, »okoliščine še ne zrele.« **CAS JE VEDNO PRAVI, OKOLIŠČINE VEDNO ZRELE**, in bolj se bomo držali te zapovedi, več dokazov za svoje življenje bomo imeli. In še k enemu temeljnemu razmisleku nas napotuje Marcelova knjiga: človek je preveč krvoločno bitje, da bi si smel življenje urejati na temelju res končnih resnic: Bog, čista ideja tega ali onega. Nasprotno: treba je slej ko prej, vedno znova nasedati: lepoti prevare. Šele skozi to prvobitno naivnost se odpirajo vrata do pravih spoznanj.

Ce boste knjigo prebrali (in čudi me, da je še niste), boste zlahka ugotovili da je tudi v laži presenetljivo veliko resnic, da, tudi v banalnosti veliko »globokega« in last but not least, da je tudi v filmih precejšen del vašega življenja.

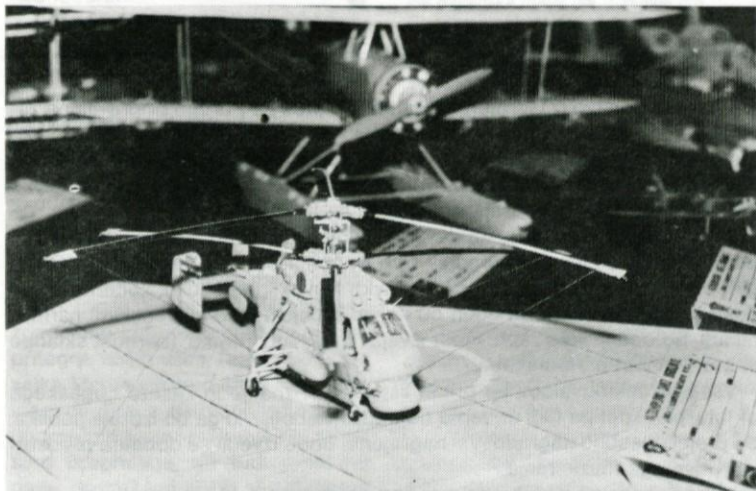
Zakaj v tem zapisu ne govorim o stvarni vsebini Najboljših let našega življenja? Preprosto zato, ker je to že storila relevantna strokovna javnost; moja pristojnost bi bila kvečjemu še v tem, da vas opozorim, na živ dokaz, da se tudi v carstvu anonimnosti, kakršno je Logatec rojevajo sposobni in prodorni ljudje z voljo in pokončno držo in prepričan sem, da je tudi med vami, ki to berete tu pa tam kakšen! Prijetno branje vam želim! Marcelove knjige, seveda. Mimogrede, posodili vam jo bomo v logaški knjižnici, prav tam pa jo lahko tudi naročite.

Marjan Geohelli

Maketarji MMK Logatec osvojili naslov državnega prvaka

V začetku junija je bilo v Zadru 2. državno prvenstvo v letalskem maketarstvu. Prvenstva se je udeležilo 42 tekmovalcev iz vse Jugoslavije, med njimi sta bila tudi dva iz našega kluba. Tekmovali so v 6 disciplinah. V klubu smo se dolgo pripravljali na to tekmovanje, saj maketarska sekcija deluje že od same ustanovitve kluba, vendar smo svoje modele

imeli priložnost pokazati le na razstavah, ki niso imele tekmovalnega značaja. Glede na to, da je bilo to prvo državno prvenstvo na katerem so sodelovali tudi maketarji iz našega kluba smo se za to tekmovanje še posebej pripravili. Naša člana sta z modeli, pri katerih so sodniki ocenili točnost izdelave, kvaliteto barvanja, verodostojnost oznak in ka-

Model protipodmorniškega helikopterja KAMOV Ka-25 »Hormon« Mitje Maruška, s katerim je osvojil naslov absolutnega državnega prvaka in prejel tudi nagrado za najlepši model z oznakami RV in PVO.

Foto B. Štepihar

muflaž, s katerimi se mora tekmovallec približati originalu, za katerega je predložil dokumentacijo (načrt v merilu, razne skice, fotografije, barvno shemo), ki služi sodnikom kot merilo za ocenjevanje, dosegla odlične rezultate.

Mitja Maruško je v disciplini C (merilo 1:72) osvojil prvo mesto ter z največ osvojenimi točkami tudi naslov absolutnega državnega prvaka, Samo Štepihar pa je z drugim mestom v disciplini IK (merilo 1:48) ter četrtem mestom v disciplini IIC (merilo 1:72) odlično uvrstitev naših tekmovalcev na tem prvenstvu samo še dopolnil. Ti rezultati so odlična spodbuda za nadaljnje delo, saj bo v Logatcu novembra letos naš

klub organiziral prvo odprto republiško prvenstvo v letalskem maketarstvu.

B. Š.

UVRSTITVE:

I-I (1:48)

1. Svetislav Tošić, (AI, S A Deroko) A-10 - 1940 točk
2. Samo Štepihar, (MMK Logatec) Mitsubishi A6M3 - 1755 točk
3. N. Bojčić, (OLCP) Mirage 2000 - 1690 točk

II-C (1:72)

1. Mitja Maruško, (MMK Logatec) Kamov Ka-25 - 2435 točk

2. Vojislav Jurčević, (AK Kik) Cnat F 1-1 - 2085 točk

3. Josip Novak, (AK Varaždin) P-38L - 1775 točk

4. Samo Štepihar, (MMK Logatec) Messerschmitt Me-109 - 1665 točk

Predstavljamo vam . . .

Urško Fečur

Mladi smučarski tekači iz Logatca so že kar nekaj časa med najuspešnejšimi športniki pri nas. Med njimi je letošnjo zimsko sezono še posebej zablestela dijakinja 1. letnika srednje komercialne šole Urška Fečur. Pozna jo skorajda vsak Logatčan. Zadnjič sem jo srečala in nastal je naslednji zapis.

Zdravo! Kako si?

- Dobro.

Nekaj vprašanj imam zate. Kako kaj šola, učitelji, sošolci? Se počutiš kaj drugačna od drugih?

- Ne, nisem drugačna od drugih vrstnikov. V šoli imam status športnika, kar pomeni, da se lahko opravičim pri spraševanju. Vendar to ne velja za vse profesorje, saj vsi ne upoštevajo tega.

Kako pa kaj prosti čas?

- Nimam ga veliko. Ko pridem iz šole se učim, nato pa grem na trening.

Kaj boš počela med počitnicami?

- Na morje bom šla, drugače bom pa doma in trenirala.

Bo smučarski tek tvoje »življenje«, poklic?

- Trenirala bom dokler bom lahko, nato pa mi bo tek le še v veliko veselje in razvedrilo. Kot hobi, ne!?

Trener ne bi bila.

Premalo prostega časa imajo.

Mislili, da bom ostala kar v komerciali.

Urška hvala za pogovor. Tebi in tvojim klubskim prijateljem pa želim še veliko športne sreče in uspehov.

N. P.

Vesno Doles

Vesna je v šoli pravdobna učenka. Končala je 7. razred osnovne šole »8 talcev«. Nič nenavadnega ni na njej. Je deklica kot tisoč drugih. Toda ne v Logatcu. Tu v domačem kraju je nekaj posebnega. Je ena izmed redkih, če ne celo edina, ki se redno ukvarja z klasičnim baletom. Dopoldne pouk, popoldne baletna šola v Ljubljani, zvečer učenje in pogled na televizijo ter počitek. Tako je dan končan. Le ob koncu tedna ima nekaj časa, ki je zanj pravi prosti čas.

Kako se počutiš kot baletka?

- Nisem še. Sedaj sem šele na začetku te poti, ki vodi do balerine. Sicer pa uživam v baletu.

Že kaj razmišljaš o svoji prihodnosti, poklicu?

- V naslednjem šolskem letu se bom vpisala v 4. razred baletne šole. Potem pa me čaka odločitev o moji poklicni poti.

Sedaj so počitnice, prava in baletna šola sta za nekaj časa zaprli svoja vrata, kaj boš počela? Kako je z baletom v tem času?

- Za kakšen dober trening nimam prostora in orodja, kot je na primer bradlja. Zato pa se posvečam jogi. Tako ostanem dovolj gibčna.

In ko boš »velika«?

- Upam, da bom balerina.

Bi poučevala tudi?

- Bi, samo ne v Logatcu. Mladina je preveč neresna, za balet pa je potrebna volja, čas in vztrajnost.

Kaj bi »svetovala« tistim dekletom, ki jih zanima balet?

- K baletu naj hodijo le tisti, ki jim ugaja svet glasbe in plesa. Za balet moraš imeti nagnjenje. Teško bi dala kak nasvet.

Tako pravi Vesna, deklica, ki bo morda nekoč še velika umetnica, balerina. Z njo upajmo, da se ji bo vroča želja izpolnila.

N. P.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

JANEZA PIVKA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam pomagali v težkih trenutkih. Zahvaljujemo se vsem sosedom, sorodnikom, znancem, sodelavcem KLI-ja, Gasilskemu društvu Medvedje brdo ter kolektivu Gradnik, vsem, ki ste mu darovali cvetje in ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred in tovarišu Jožetu Čigaletu za poslovilne besede.

Žalujoči: žena Alojzija, sinova Anton in Dominik in hčerka Dragica z družinami

ZAHVALA

Ob nepričakovani izgubi našega dragega sina in brata

MATJAŽA SENČURJA

se iskreno zahvaljujemo vsem krajanom Spodnjega Novega sveta, gospodu župniku iz Godoviča ter zdravnici Božnarjevi za nesebično pomoč ob tragični nesreči.

Iskrena zahvala za darovano cvetje in izraze sožalja organizacijam: ISKRI iz Idrije in Hotedršice, Gradniku, Slovenijalesu Godovič, ZSMS Hotedršica, Osnovni šoli Edvarda Kardelja, ZSMS Idrija ter fantom iz Novega sveta.

Iskrena hvala govornikom za poslovilne besede. Toplo se zahvaljujemo gospodu župniku za lepo opravljen obred.

Iskrena zahvala vsem prijateljem in znancem, posebej še mladim, ki so ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: starši ter brata in sestra

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in prababice

KRISTINE PETKOVŠEK

iz Hotedršice 24

se iskreno zahvaljujemo vsem bližnjim in daljnim sorodnikom, vsem sosedom, pevcem iz Logatca, Leonu Krnelu za igranje, g. župniku iz Gorenjega Logatca in patru Žužku za lepo opravljen pogrebni obred. Obenem se zahvaljujemo dr. Skvarči za lajšanje bolečin in predstavniku krajevne skupnosti Hotedršica za lepe besede slovesa.

Hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji, velikokrat prehojeni poti.

Žalujoči vsi njeni otroci z družinami

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene in mamice

MARINKE BRUS

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem znancem in kolektivu ETA za izrečeno sožalje, tolažilne besede, darovane vence in cvetje.

Iskrena hvala g. župniku za tolažilne besede in lepo opravljen pogrebni obred.

Zahvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu še zadnjikrat obiskali in pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči: mož Srečko, hčerka Andreja-Špela, mama, tašča, bratje, sestra in drugo sorodstvo

Odlični rezultati raziskovanj

7. julija se je v Logatcu končal prvi raziskovalni tabor, ki ga je organizirala občinska konferenca ZSMS. Nova oblika in zanimiva področja raziskovalnega dela so v Logatec privabila 39 mladih raziskovalcev, med katerimi je bilo največ dijakov in študentov.

Delali so v sedmih skupinah in v dvanajstih delovnih dneh odkrili marsikaj zanimivega, predvsem pa so uporabni rezultati njihovega dela. Uspešne so bile prav vse skupine, od ekologov, do arheologov. O tem smo se lahko prepričali na razstavi, ki so jo pripravili ob koncu tabora. Rezultate bo potrebno še obdelati, dokončno urediti in oblikovati. Občinska konferenca ZSMS bo vse rezultate objavila v posebni publikaciji, ki bo izšla oktobra.

Dobri rezultati, zadovoljni organizatorji in raziskovalci. Kaj bi hoteli se več! Iz izkušenj prvega tabora so se mladi organizatorji marsikaj naučili. To jim bo koristilo, saj tabor gotovo ni zadnji. Tako je bilo slišati vsaj na slovesnosti ob zaključku.

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage

ANE KOKALJ-KRALJ

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so nam stali ob strani, darovali cvetje in vence ter jo pospremili na njeni zadnji poti.

Posebej lepo se zahvaljujemo Pihalnemu orkestru Logatec, cerkvenemu pevskeemu zboru, govorniku Radku Marušiču in g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsi njeni

KULTURNA KRONIKA

OBRTNIŠKI KULTURNI UTRIP. – Obrtniški mešani pevski zbor se je pod vodstvom Janeza Gostiše 4. junija drugič predstavil na tradicionalnem srečanju obrtniških pevskih zborov. Organiziralo ga je Obrtno združenje Slovenska Bistrica. Zbralo se je osem zborov in en oktet. Revijalni nastop je pokazal, da se številčnost ustaljuje tam okrog 25 pevcev v zboru, da so še vedno vsi razen naše »Notranjske« moški, in da, s kako izjemo, pojo pretežno ustaljen zborovski program, brez večjih kakovostnih odmikov.

Revija se seli letno iz kraja v kraj, od koder prihajajo zbori. Po tem sodeč bo čez dve leti organizator katero od notranjskih združenj, iz katerih so pevci »Notranjske«.

Harmonikar Rajko Žakelj pa se je 18. junija 1988 prestavil na vseslovenskem srečanju obrtnikov, organiziranem ob razstavi domače in umetne obrti v Slovenj Gradcu. Z dvema skladbama je dodobra ogrel poslušalce, še posebej, ker je edini med nastopajočimi ob igranju tudi zapel. Jago

POTEM, KO SE JE BARJE IZSUŠILO . . . – Kakor bi hotele lžbežati barju, so se dvignile cerkve in cerkvice skoro na slehernem holmu med Vrhniko in Ljubljano; s svojo bleščečo belino so kot čuječni svetilniki – sicer nekoč sredi prostranih barjanskih voda. Ribiči davnega Dragomera so svojemu zavetniku sv. Nikolaju postavili svetišče visoko nad barjanske vode. Z ugašanjem ribištvu v usihajočem barju je tudi cerkev zamenjala zavetnika; danes je posvečena sv. Lovrencu. Da gre za zelo staro svetišče pričajo nekatere ostaline romanske arhitekture in odkrite freske, ki utegnejo segati v čas poslikave znamenite taborske cerkve v Hrastovljah.

Sredi maja je v sklopu občinskih praznovanj pripravila osnovna šola Log Dragomer skupaj z zvezo kulturnih organizacij Vrhnika poseben kulturni dogodek: predstavitev fresk, združeno s pevskim koncertom. O preteklosti kraja, cerkve in o umetniških vrednotah na novo odkritih fresk in konzerviranih oltarnih plastik je spregovoril arhitekt Franc Kvaternik. Logaški oktet pa je izvedel koncert s posebnim nadihom, saj je z izborom pesmi segel na področje domače in evropske renesanse ter starocerkvene vokalne ustvarjalnosti vse do Foersterja, Verbiča, Ipavca in Vasilija Mirka.

Če smo doživeli tistega večera pri sv. Lovrencu nad Dragomerom lep dogodek, je lahko to veliko ali malo; če nas je duhovna ustvarjalnost vznemirila, smo doživeli veliko več.

KULTURNA KRONIKA

Večer ob vodnjaku zdaj!

Folkloristično-glasbeno dejanje Večer pri vodnjaku postaja iz leta v leto vse bolj prepričljivo eden osrednjih in najkvalitetnejših kulturnih dogodkov v Logatcu. Velik po svoji temeljni, glasbeni vsebini in za logaške razmere presenetljivo dober v organizacijskem smislu. Upam si trditi, da imamo v Logatcu prav malo kulturnih dogodkov, ki se lahko pohvalijo z vsebino in obliko, obenem pa tudi z globljimi implikacijami.

Večer pri vodnjaku je pripeljal kulturo iz zaprtih (in pogosto zadušljivih) prostorov na plan, v svežino poznopomladnega večera, na mesto, kjer se je ta kultura dogajala od vekomaj. Prostor dogajanja (del naše kulturne dediščine) in ubrana pesem tukaj in zdaj, drug drugega uveljavljata in potrjujeta.

Večer pri vodnjaku povezuje generacijsko in nazorsko različne ljudi in bogati njihovo medsebojnost. Znano je, da je Večer žlahtni sad skupnega dela zavzetih mladih pevcev in prebivalcev Čevce; tako eni kot drugi so režiserji, scenaristi, kostumografi, statisti in glavni igralci ter tehnično osebje obenem. In ker so za ljubezen potrebni trije je tu še občinstvo, mnogo bolj pisano in raznorodno kot ga premore katerakoli druga prireditev v našem kraju.

Večer pri vodnjaku je odločno zanikanje pesimističnega stokanja češ, da ljudi danes kultura več ne zanima. Tista »muzejska«, ki ne računa s stalnicami in spremenljivkami človeške občutljivosti in dojemljivosti, ljudi še prav posebej ne zanima več. Saj takšne kulture tudi ljudje ne zanimajo več. Pa da ne bo pomote!

Večer ob vodnjaku je eliten dogodek! Ali še bolje: je klasičen v združevanju zahtevne estetske ubranosti s preprosto ljudsko senzibilnostjo. Ob tem dogodku boste uživali ne glede na to ali ste kmet, delavec ali intelektualec, oziroma prav zato!

Večer ob vodnjaku ima ali naj bi imel (zato se je vredno potegovati) jasno perspektivo ali celo več perspektiv.

Prvič: učvrstitev statusa tradicionalnosti, kontinuitete.

Drugič: preudarno nadgrajevanje dosedanjega koncepta v smeri etnološkega in zgodovinskega raziskovanja.

Tretjič: prava mera dramskega dogajanja (kratke oblike) bi konceptu prav gotovo nič ne škodila; prepričan sem v nasprotno.

Četrtič: verjamem, da bo dogodek s pametno in ambiciozno politiko medijske posredovanosti prebil občinske okvire in postal širše zanimiv. Kot tak bi lahko služil tudi kot promocijski poligon za gostujoče ansamble, kakršen je bil letošnji iz Svečine. Bravo svečinski godci!!

Petič: večer ob vodnjaku bo s preraščanjem občinskih okvirov znanilec logaškega preboja iz kulture, turistične in siceršnje, že kar neznosne anonimnosti. Upamo, da bo imel še dosti naslednikov!

Šestič: Večer ob vodnjaku kot model se zdi vreden posnemanja, namreč v tistem smislu, da naj se kulturni dogodek vedno dogaja na tistem prostoru,

ki je zanj najprimernejši. Takšna kulturna politika je tudi edino pravi uvod v ohranjanje in negovanje materialne kulturne dediščine. Narodni dan kot ena največjih logaških kulturnih hipotek, je in bo lahko le eno, sicer osrednje, še zdaleč pa ne edino ustrezno prizorišče različnih kulturnih dogajanj!

Kaj mi je bilo še všeč? Prav posebej pesmi Rezijanska in Dajte, dajte v izvedbi Mešanega pevskega zbora DMG, pod taktirko Zdravka Novaka. Izredno surveren povezovalski nastop Milene Herblan-Gostiševe. Veliko mladih poslušalcev (verjemite, bili so zainteresirani!). Odlični prigrizek kuharskih mojstric s Čevce. Trobičev vezni tekst, intoniran na narodovo in individualno stisko in na našo pokončnost v tej stiski. In čisto na koncu Zdravljica, neskončno naša, ki sem jo z neveščim glasom tudi sam pomagal zapeti za srečo in pogum vsem nam in če je komu všeč ali ne tudi za Janeza, Davida in Ivana iz V.P. 2050, Ljubljana.

Marjan Goehelli

Logaške novice – glasilo SZDL občine Logatec. Predsednik izdajateljskega sveta Franc Jerina. Ureja uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik Branka Novak, tehnični urednik Miro Leskovec. Številka žiro računa 50110-678-87486. Tisk Srednja šola tiska in papirja, Ljubljana. Po mnenju sekretariata za informacije SR Slovenije št. 421-1/72 je glasilo oproščeno plačila davka od prometa proizvodov.